

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce
Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáckové ve věci

žalobce:

SADY CZ, s.r.o., IČ 276 99 293
sídlem U Bzinku 1482, 696 81 Bzenec
zastoupen advokátkou JUDr. Sylvii Sobolovou, Ph.D.
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému:

Ministerstvo zemědělství,
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2022 č. j. MZE-13333/2022-14112

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 13. 3. 2022, č. j. MZE-13333/2022-14112,
se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 15 342 Kč, a to do rukou jeho zástupkyně JUDr. Sylvie Svobodové, Ph.D., advokátky.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí, kterým byl zamítnut jeho návrh, kterým se ve sporném řízení podle § 141 odst. 1 správního řádu domáhal zaplacení částky 1 040 088 Kč spolu s úrokem z prodlení po Státním zemědělském intervenčním fondu (dále jen „SZIF“).

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. Žalobce v podané žalobě uvádí, že se zrušení napadeného rozhodnutí domáhá z důvodu závažných vad tohoto rozhodnutí i předcházejícího řízení vedeného žalovaným, které činí napadené rozhodnutí nezákonným a nepřezkoumatelným.
3. Jako hlavní důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí žalobce uvádí, že a) žalovaný vzal za základ napadeného rozhodnutí skutkový stav, který nemá oporu ve spisu ani v provedeném dokazování; b) žalovaný se dostatečně nevypořádal se skutečností, že žalobcem uplatněný nárok má povahu práva na plnění, tj. pohledávky, přičemž pro odmítnutí právní ochrany žalobci jako věřiteli z této pohledávky neexistuje žádný právní důvod; c) žalovaný po právní stránce nesprávně posoudil význam zásady aplikační přednosti evropského práva, která se vztahuje pouze na normativní, a nikoliv individuální právní akty, a to navíc pouze v případě jejich rozporu, který je v tomto případě pouze domnělý, neboť žádné ustanovení unijního práva citované žalovaným nemá za důsledek zánik pohledávky žalobce za doplacení dotace; d) v rozporu s přesvědčením žalovaného nečiní prodlení fondu se zaplacením pohledávky právem dovoleným ani audit, jež neprokazuje porušení jakékoliv dotační podmínky ze strany žalobce, nehledě na to, že jeho závěry byly k okamžiku vydání napadeného rozhodnutí zcela obsoletní; e) žalovaný se opomněl vypořádat i s celou řadou dalších argumentů žalobce ohledně auditu, čímž nepřezkoumatelnost svého rozhodnutí završil.
4. Žalobce dále shrnuje skutkový stav a řízení předcházející vydání napadeného rozhodnutí.
5. Žalobce namítá, že žalovaný vyšel ze skutkového stavu, který nemá oporu ve spisu a provedeném dokazování. Konkrétně žalobce namítá, že SZIF netvrdil a neprokazoval, že by předmětná pohledávka nevznikla, nebo že by nebyl v prodlení s jejím zaplacením. Podstatou jeho argumentace bylo toliko tvrzení, že jeho prodlení se zaplacením pohledávky lze ospravedlnit vyčkáváním na ukončení auditního šetření Generálního ředitelství Evropské komise pro zemědělství a rozvoj venkova vedeného pod číslem UMB/2019/003/CZ (dále jen „audit“). Žalobce má za to, že SZIF neunesl důkazní břemeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

6. Žalobce dále tvrdí, že se žalovaný nevypořádal s povahou jím uplatněného nároku, jehož základem je veřejnoprávní smlouva, kterou se SZIF zavázal zaplatit žalobci dotaci při splnění stanovených podmínek. Žalovaný se dle mínění žalobce nevypořádal s jeho argumentací týkající se povahy tohoto nároku a zatížil tak napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Dodává, že skutečnost, že právo na zaplacení poskytnuté dotace za určitých okolností nabývá podoby pohledávky, potvrdil v nálezu ze dne 16. 6. 2015 sp. zn. Pl. ÚS 12/14 i Ústavní soud, přičemž má za zřejmé, že jí v projednávaném případě pohledávka na zaplacení dotace na základě čl. VI. odst. 2 dohody vznikla. Žalobce odkazuje také na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2013 č. j. 9 Afs 38/2013-53 a ze dne 22. 5. 2008 sp. zn. 2 Afs 49/2007 a dále na rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993 č. j. 6 A 48/92-23.
7. Žalobce dále namítá, že prodlení SZIF se zaplacením pohledávky nelze odůvodnit ani zásadou aplikační přednosti evropského práva. Žalobce odmítá tezi, že by z ustálené rozhodovací praxe Soudního dvora založené rozhodnutím ve věci 6/64 Costa v. ENEL vyplývala aplikační přednost evropského práva před veřejnoprávními (či jakýmkoliv jinými) smlouvami. Neplatnost uzavřené dohody nebo zánik pohledávky žalobce nezpůsobuje ani článek 1 přílohy I Nařízení Komise v přenesené působnosti (EU) č. 907/2014 ze dne 11. 3. 2014. Žalovaný dle tvrzení žalobce v napadeném rozhodnutí řádně neodůvodnil, proč by měla zásada aplikační přednosti evropského práva či jakékoliv přímo použitelné ustanovení unijního práva vést k zániku pohledávky žalobce na zaplacení dotace.
8. Žalobce má dále za to, že prodlení SZIF se zaplacením pohledávky nelze odůvodnit ani auditem. Dodává, že v řízení před žalovaným nebylo prokázáno, že by z auditu vyplývalo porušení jakékoliv dotační podmínky, k jejímuž plnění se žalobce zavázala uzavřením dohody, když předmětem auditu bylo výlučně fungování řídicích a kontrolních systémů při poskytování dotací v České republice, nikoliv plnění povinností žalobce z dohody. Dodává, že audit nepředstavuje pro SZIF rozhodnutí o jakékoliv předběžné otázce, když navíc SZIF již v této fázi nemá o čem rozhodovat, ale toliko plnit, k čemu se zavázal. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 6. 2009, sp. zn. 23 Cdo 1454/2009, a ze dne 5. 6. 2019, sp. zn. 26 Cdo 1562/2019, a dodává, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2020, sp. zn. 14 A 49/2020, je na nyní posuzovanou věc zcela nepřiléhavý.
9. Žalobce dále namítá, že žalovaný se s celou řadou námitek ohledně auditu opomněl vypořádat, čímž zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Žalobce uvádí některé z nevypořádaných námitek a má za to, že SZIF se na audit pouze vymlouvá, přičemž žalovaný tuto praxi svým rozhodnutím nezákonně posvětil.
10. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobce náklady řízení.
11. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zdůrazňuje, že obsahem podaného návrhu na zahájení sporného řízení bylo především tvrzení žalobce o prodlení SZIF a jeho nečinnosti a snaha domoci se vyplacení dotace. Stejně tak jako je tomu v nyní projednávané žalobě, žalovaný zkoumal, zda je SZIF nečinný, nikoliv věcné plnění podmínek pro poskytnutí dotace.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

12. Žalovaný vysvětluje oprávněnost SZIF kontrolovat v rámci kontroly žádosti o platbu včetně období před samotným vyplacením i způsobilost žalobce a dodává, že v projednávaném případě bylo zjištěno, že zde existují důvodné pochybnosti o tom, zda je žalobce způsobilým žadatelem, a to na základě auditního šetření Evropské komise š. UMB/2019/003/CZ, které bylo zahájeno v lednu 2019 a s jehož předběžnými závěry byl SZIF seznámen až počátkem června 2019 (tedy v období po vydání Oznámení o výši dotace a před zasláním dopisu ze dne 11. 6. 2019), a které prověřuje (prověřovalo), zda řídicí a kontrolní systémy zavedené v České republice v souvislosti s Programem rozvoje venkova splňují ustanovení příslušných evropských a vnitrostátních právních předpisů. Dle žalovaného jde v tomto směru svou povahou o předběžnou otázku, na jejímž posouzení závisí nejen vydání rozhodnutí, ale i samotné vyplacení dotace. Cílem auditu pak je určení, zda jsou vybraní prověřovaní příjemci dotace (včetně žalobce) způsobilými příjemci dotace z hlediska případného střetu zájmů vzhledem k vlastnické struktuře (skutečným vlastníkům) těchto příjemců dotace.
13. Žalovaný dále vysvětluje, že žalobce je součástí koncernu AGROFERT, a.s., jehož jediným akcionářem byl Ing. Andrej Babiš, který byl současně veden v obchodním rejstříku jako předseda představenstva této společnosti, a to do dne 7. 2. 2014. Vzhledem k politické činnosti A. Babiše bylo ze strany EK zahájeno v lednu 2019 předmětné auditní šetření. Žalovaný při vydání rozhodnutí vycházel z toho, že auditní šetření EK č. UMB/2019/003/CZ nebylo možné v té době považovat za ukončené, a tudíž nebylo možno potvrdit či vyvrátit způsobilost žalobce jakožto žadatele. Uvedený závěr pak dle tvrzení žalovaného potvrzuje i Rozsudek Městského soudu v Praze, ze dne 5. 10. 2020, č. j. 14 A 49/2020–79.
14. Žalovaný dále konstatuje, že dle vyjádření SZIF byl žalobce seznámen s klíčovými auditními zjištěními dne 8. 1. 2020 formou předání podkladů pro bilaterální jednání v rozsahu stran týkající se společnosti AGROFERT a.s., přičemž toto tvrzení žalobce nerozporoval. Shrnuje, že v době vydání napadeného rozhodnutí nebylo auditní šetření EK ukončeno a nebylo tak možné rozhodnout nebo potvrdit způsobilost žalobce jako příjemce dotace z Programu rozvoje venkova na období 2014–2020.
15. Žalovaný konstatuje, že teprve 4. 4. 2022 obdržel závěrečnou zprávu z auditního šetření EK a následně poté až dne 10. 6. 2022 bylo vydáno prováděcí rozhodnutí Komise (EU) č. 2022/908, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV). Až tímto rozhodnutím byl dokončen proces schvalování souladu dle čl. 52 nařízení (EU) č. 1306/2013. Žalovaný vysvětluje, že dotčeným členským státům bylo Komisí sděleno, že na základě provedených ověřování, výsledků dvoustranných jednání a dohodovacích postupů bylo zjištěno, že část výdajů vykázaných členskými státy tento požadavek nesplňuje, a tyto výdaje tudíž nelze financovat v rámci EZFRV. Nicméně je třeba zdůraznit, že žalovaný není poskytovatelem dotace a tedy toto ukončení nic nemění na posouzení nečinnosti SZIF v době vydání napadeného rozhodnutí. Až na základě výše uvedeného prováděcího rozhodnutí Komise může nyní Fond učinit další kroky vůči žalobci.
16. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.
17. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného replikou, ve které uvádí, že žalovaný nadále hrubě dezinterpretuje podaný návrh na zahájení sporného řízení, a zdůrazňuje, že se Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

návrhem domáhala uložení povinnosti zaplatit předmětnou částku, nikoliv uložení povinnosti rozhodnout o žádosti o platbu. O takové povinnosti již SZIF rozhodl dne 28. 5. 2019 vydáním oznámení o výši dotace, kterým byla žalobci schválena dotace v plné výši.

18. Žalobce má za to, že žalovaný zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, když se nijak nevypořádal s argumentací ohledně povahy uplatněné pohledávky. Žalobce dodává, že žalovaný se měl především zabývat tím, zda na základě dohody, jež má povahu veřejnoprávní smlouvy ve smyslu § 161 odst. 1 správního řádu, vznikla žalobci pohledávka na zaplacení dotace, jak v řízení tvrdil a prokázal. Žalobce dále poukazuje na to, že skutečnost, že právo na zaplacení poskytnuté dotace za určitých okolností nabývá podoby pohledávky, potvrdil v nálezu ze dne 16. 6. 2015 sp. zn. Pl. ÚS 12/14 i Ústavní soud.
19. Žalobce tvrdí, že žalovaný svým rozhodnutím *de facto* popřel právní závaznost veřejnoprávní smlouvy, kterou mezi sebou účastníci řízení uzavřeli, což je v příkrém rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. rozhodnutí NSS ze dne 7. 11. 2013 č.j. 9 Afs 38/2013-53 a rozhodnutí NSS ze dne 22. 5. 2008 sp. zn. 2 Afs 49/2007. Žalobce poukazuje také na to, že podle ustálené judikatury (např. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014 sp. zn. 7 As 100/2014) se na veřejnoprávní smlouvy vztahuje princip presumpce správnosti správních aktů.
20. Žalobce dále odmítá tezi žalovaného, že prodlení fondu s úhradou splatné a vymahatelné pohledávky je údajně po právu s ohledem na nejrůznější kontrolní oprávnění, která fondu přiznávají žalovaným citované právní předpisy. Žalobce také uvádí, že SZIF v řízení nikdy netvrdil, ani neprokazoval, že by žalobce jakýmkoliv způsobem porušil stanovený účel dotace, přičemž takové zjištění není uvedeno ani v napadeném rozhodnutí. Žalobce shrnuje, že v posuzovaném případě SZIF uskutečnil kontrolu žádosti o platbu ve smyslu čl. 48 odst. 3 nařízení 809/2014, kterou zakončil vydáním oznámení o výši dotace, podle kterého nebyly zjištěny skutečnosti, které by vedly ke snížení požadované výše dotace, čímž na základě dohody došlo ke vzniku pohledávky žalobce vůči fondu na zaplacení předmětné dotace.
21. Žalobce dále opětovně zdůrazňuje, že dotace byla poskytnuta ještě před zahájením tvrzeného auditního šetření, nebyla ani předmětem auditu a ve správním spisu nebyl k okamžiku vydání napadeného rozhodnutí založen žádný důkaz o probíhajícím auditním šetření. Žalobce opakuje svou žalobní argumentaci a odkazuje na usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 14. 9. 2022 ve spojených věcech T-101/21 a T-213/21 Primagra a Mlékárna Hlinsko v. Komise. Žalobce také odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 6. 2009, sp. zn. 23 Cdo 1454/2009 a ze dne 5. 6. 2019, sp. zn. 26 Cdo 1562/2019 a uvádí, že ohledem na to, že výstupy z auditu nejsou právně závazným rozhodnutím, ale toliko přípravným aktem. Uzavírá, že auditní šetření není pro projednávanou věc relevantní. Za nepřiléhavý považuje odkaz na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2020 sp. zn. 14 A 49/2020.
22. Žalobce dále opakuje svou žalobní argumentaci, na které trvá, a navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

III.

Posouzení žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

23. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
24. Při jednání, které se u zdejšího soudu konalo dne 23. 1. 2023, setrvali oba účastníci na svých návrzích i argumentech. Žalobce setrval na svých důkazních návrzích uvedených v žalobě a replice. Soud provádění těchto důkazů při jednání zamítl, neboť je pokládá za nadbytečné s tím, že pro posouzení věci plně postačuje obsah správního spisu předloženého žalovaným.
25. Žaloba je důvodná. Soud shledal, že žalovaný posuzovanou věc nesprávně procesně uchopil, čímž se dopustil závažné vady řízení, jež brání přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
26. Podle § 57 odst. 4 správního řádu *jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, k jejímuž řešení je správní orgán příslušný, o níž však nelze rozhodnout ve společném řízení, provede správní orgán nejprve řízení o této předběžné otázce, je-li oprávněn zahájit řízení z moci úřední, popřípadě vyzve toho, kdo je oprávněn podat žádost, aby tak učinil.*
27. Podle § 64 odst. 1 písm. c) bod 3 správního řádu *správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán učinil úkon podle § 57 odst. 4.*
28. Podle § 165 odst. 1 věta první správního řádu *soulad veřejnoprávní smlouvy s právními předpisy lze přezkoumat z moci úřední.*
29. Podle § 165 odst. 5 správního řádu *u veřejnoprávních smluv uzavřených podle § 160 nebo § 161 je k přezkoumání souladu veřejnoprávní smlouvy s právními předpisy příslušný správní orgán oprávněný řešit spor z veřejnoprávní smlouvy (§ 169 odst. 1) a u veřejnoprávních smluv podle § 162 správní orgán nadřízený správnímu orgánu, jehož souhlasu je třeba k uzavření veřejnoprávní smlouvy.*
30. Podle § 165 odst. 7 správního řádu *není-li v odstavcích 1 až 6 stanoveno jinak, platí pro přezkoumání souladu veřejnoprávní smlouvy s právními předpisy obdobně ustanovení o přezkumném řízení s tím, že správní orgán není vázán lhůtami uvedenými v § 96 odst. 1 a § 97 odst. 2; při určení účinků rozhodnutí se přiměřeně použije ustanovení § 99.*
31. Žalovaný odůvodnění napadeného rozhodnutí založil na řešení jediné otázky, a to na probíhajícím posuzování střetu zájmů ze strany Evropské komise. Žalovaný vyzdvihuje oprávnění SZIF kontrolovat v rámci kontroly žádosti o platbu včetně období před samotným vyplacením i způsobilost žalobce a dodává, že v projednávaném případě bylo zjištěno, že zde existují důvodné pochybnosti o tom, zda je žalobce způsobilým žadatelem. Dle žalovaného jde v tomto směru svou povahou o předběžnou otázku, na jejímž posouzení závisí nejen vydání rozhodnutí, ale i samotné vyplacení dotace. Jedná se o to, že žalobce je součástí koncernu AGROFERT, a. s., jehož jediným akcionářem byl Ing. Andrej Babiš, který byl současně veden v obchodním rejstříku jako předseda představenstva této společnosti, a to do dne 7. 2. 2014. Vzhledem k politické činnosti A. Babiše bylo ze strany Evropské komise zahájeno v lednu 2019 předmětné auditní šetření. Vzhledem k tomu, že probíhá řešení oné předběžné otázky, nebylo možno dle žalovaného návrhu žalobce, jímž bylo zahájeno sporné řízení, vyhovět.

32. Soud dospěl k závěru, že žalovaný nedisponuje pravomocí řešit ve sporném řízení otázku způsobilosti žalobce jako příjemce dotace, ani nemůže zamítnout návrh iniciující sporné řízení s tím, že se tato otázka musí nejprve vyřešit. Posuzování této otázky spadá do oblasti posuzování zákonnosti veřejnoprávní smlouvy. Pokud se žalovaný hodlal zabývat posuzováním zákonnosti veřejnoprávní smlouvy, k čemuž má podle § 165 odst. 5 správního řádu kompetenci, měl tak učinit procesně korektním způsobem. To znamená, že žalovaný měl posuzování předmětné předběžné otázky učinit v samostatném řízení z moci úřední podle § 165 správního řádu. Žalovaný tedy měl podle § 57 odst. 4 správního řádu zahájit ono zvláštní řízení o předběžné otázce o přezkoumání zákonnosti veřejnoprávní smlouvy, přičemž vlastní sporné řízení do vyřešení předmětné předběžné otázky mohl přerušit podle § 64 odst. 1 písm. c) bod 3 správního řádu.
33. Soud vážil, zda případně bylo možno o předmětné předběžné otázce vést společné řízení (srov. dikci § 57 odst. 4 správního řádu *„jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, k jejímuž řešení je správní orgán příslušný, o níž však nelze rozhodnout ve společném řízení...“* a contrario) a dospěl k závěru, že nikoli. Řízení podle § 165 správního řádu (přezkoumání souladu veřejnoprávní smlouvy s právními předpisy) a řízení podle § 141 správního řádu (sporné řízení) jsou ovládána odlišnými procesními pravidly i procesními zásadami. Tak např. řízení podle § 165 správního řádu je řízením zahajovaným striktně z moci úřední, zatímco řízení podle § 141 správního řádu řízením návrhovým. Dále např. v řízení sporném je oproti řízení z moci úřední oslabena ve vztahu ke správnímu orgánu zásada vyšetřovací a je akcentována zásada projednací (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2018, čj. 5 A 142/2013-68). V řízení podle § 165 se pak uplatňují specifická pravidla o přezkumném řízení (srov. § 165 odst. 7) správního řádu. Lze shrnout, že difference mezi řízením podle § 165 a podle § 141 správního řádu jsou natolik významné, že brání uplatnit možnost společného řízení.
34. Za daného stavu soud shledal, že není možné zabývat se žalobními námitkami, neboť by to bylo v tuto chvíli předčasné.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

35. Jelikož soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, zrušil napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro vady řízení. Dále soud vrátil věc dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), tedy bude vycházet z toho, že nemůže zamítnout návrh iniciující sporné řízení s tím, že se předmětná předběžná otázka musí nejprve vyřešit; taková okolnost může být toliko důvodem pro přerušení sporného řízení, a to jen za podmínky, že bude zahájeno řízení podle § 165 správního řádu.
36. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byl žalobce ve věci zcela úspěšný, uložil soud žalovanému zaplatit mu náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

právních služeb, ve výši 3 100 Kč a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za každý ze tří úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba, účast na jednání) a náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 2 142 Kč. Soud dodává, že nepřiznal náhradu nákladů za repliku ze dne 16. 1. 2023, neboť neobsahovala žádné nové, pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti. Celkem náklady řízení činí 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. ledna 2023

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.